

(अबिभ्यत् videtur esse 7ma forma praet. mtf., nam भी in praet. augm. 1. format अबिभेत्). — भीत timens. N. 11.3. BH. 11.36. — Caus. भायय् P., भापय् A., भीषय् P. A. terrere. MAH. 1.185.: अस्मान् श्वापदा भीषन्ति; 1480.: भूतानि भीषयन्; 8285.: शैलनिपातेन भीषिताः; 2. 1433.: त्रिभोषिकाभिरु भीषयन् पार्थिवान्. (Lith. *bijaũ* timeo, *báime* timor, v. भीम unde भैम; *bai-dau* terreo; *baisi-s* terribilis fortasse ad Caus. भीषय् pertinet; *bjaurũs* foedus, deformis, cf. भीरु; slav. *bojũ-sja* timeo (*sja* se) cf. भय timor; fortasse goth. *fia* odi pro *bia*, *fands* inimicus, nostrum *Feind*; gr. *φέβομαι*, ut videtur forma reduplic. anom. pro *πέφομαι*, nisi pertinet ad Caus. भापय्; fortasse etiam huc pertinet hib. *f* «fretting, anger, indignation». E lat. linguã cum Pottio huc traxerim *foe-dus*.)

2. भी f. (र. भी) timor.

भीम (र. भी s. म) 1) Adj. timendus, terribilis. IN. 1.4. SU. 4.17. 2) m. nom. pr.

भीमपराक्रम (BAH. ex praec. et पराक्रम vis, fortitudo) terribilem fortitudinem habens. H. 4.18.

भीमरूप (e भीम et रूप forma) terribilem formam habens. भीरु (fem. भीरु vel भीरू, a र. भी s. रू) timidus. MAH. 1. 5592.

भीरुक (र. भी s. रूक) id. HIT. 118.2.

भीरू f. (Fem. *τοῦ भीरु*) timida femina, saepissime in Vocat. H. 3.7.

भीलु (f. लु, र. भी s. लु) i. q. भीरु.

भीलुक (र. भी s. लुक) id. HIT. 118.2.

भीष v. भी Caus.

भीष्म (a praec. s. म) 1) Adj. terribilis. 2) m. nom. pr., avus *Pándavorum*. A. 11.3.

भुक्त v. भुञ् Cl. 7.

भुग्न v. भुञ् Cl. 6.

1. भुञ् 6. P. भुजामि, part. pass. भुग्न (gr. 607.) flectere, curvare. (Cf. भञ्ज्; goth. *BUG* id, *biuga*, *baug*, *bugum*, v. gr. comp. 489.; part. pass. *bug-a-ns*, them. *bug-a-na* = भुग्न; nostrum *biege*, *bog*, *Bug*; cum Caus.

e भोजयामि convenit goth. *baugja*, *us-baugja* verro, nostrum *beuge*, v. gr. comp. 109^a. 6. Hib. *bogaim* «I move, put in motion, wag, shake, toss, stir», *bogha* «bow», *boghaighim* «I bend, arch, camerate», *boghadoir* «archer»; fortasse gr. *ΦΥΓ*, *φεύγω*, lat. *FUG*, *fugio* a vertendo dicta; fortasse *πυγών* e *φυγών*.)

c. अत्र i. q. simpl. अत्रभुग्न inflexus. H. 1.19.

2. भुञ् 7. P. A. भुनडिम, भुञ्जे, part. pass. भुक्ता. 1) edere, vesci. SU. 1.5.: विना न्योन्यन् न भुञ्जाते; BH. 2.5.: भोक्तुम् भैक्ष्यम्; 3.12.: तैरु दत्तान् (भोगान्) न प्रदायै भ्या यो भुङ्क्ते; R. Schl. I. 13.17.: बुभुजिरे ऽन्नानि; 18.: अन्नपानानि तत्रा भुञ्जत; N. 13.68.: उच्छिष्टन् नै व भुञ्जीयाम् (sic etiam in ed. Calc. pro भुञ्जीय). 2) frui, gaudere, uti, possidere. N. 4.8.: विरजांसिच वासांसि दिव्याष् चित्राः सजसू तथा ... भुङ्क्ष्व; MAH. 1.3901.: आसाद्य शान्तनुस् ताश्च भुभुजे कामतो वशाम्; RAGH. 8.7.: बुभुजे महाभुजः ... मेदिनीन् नवपाणिग्रहणाम् वधूम इव; 12.8.: तस्य राज्यन् न्यासम् इवा भुनक्; BH. 2.37.: हतो वा प्राप्स्यसे स्वर्गञ् जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम्; R. Schl. I. 46.14.: त्रैलोक्यविजयम् पुत्रं स ह भोक्ष्यसि. — Pass. absol. BR. 2.31.: भुक्तम् ... मया. — Caus. 1) cibare, cibos porrigere. MAN. 3.106.: न वै स्वयन् अशनीयाद् अतिथिं यन् न भोजयेत्; 113.: इतरान् अपि ... अन्नम् ... भोजयेत्. Cum instr. rei. MAH. 3.1007.: भ्रातृन् ... अभोजयन्त मृष्टान्नैः सूदाः. 2) fruendum, possidendum dare. BHATT. 8.83. — Desid. 1) edere, velle, esurire. MAH. 1.387.: ना हम् अन्नम् बुभुक्षे. — बुभुक्षित esuriens. MAN. 10.105. 2) frui, possidere velle. MAH. 1.5667.: स राज्यम् बुभुक्षति. (Cf. भक्ष्, lat. *fungor*, *fruo* e *frugor*, inserto *r*, *fruges*, *fructus*, *fauz*; island. vet. *brúka* uti; germ. vet. *brúchan*, *prúchan* id.)

c. अधि frui, possidere. HIT. 130.: राज्यम्.

c. अन्नं frui. MAN. 4.240.

c. उप 1) edere, vesci, bibere. R. Schl. II. 30.16.: फलानि; RAGH. 1.67.: पयः. 2) frui, gaudere, uti, possidere. MAH. 1.8343. HIT. 28.12. MAN. 12.8.